

Національна академія аграрних наук України

**Національний науковий центр
«Інститут аграрної економіки»**

***ЗБІРНИК
ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ***

**Всеукраїнської науково-практичної
онлайн-конференції**

**«КАПІТАЛІЗАЦІЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЇХ
ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ»**

**присвяченої 85 річчю з дня народження
доктора економічних наук, професора,
член-кореспондента НААН**

ГЛІБА МАКАРОВИЧА ПІДЛІСЕЦЬКОГО

8 вересня 2022 року, м. Київ

УДК 338.432:620.925

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ БЕЗВІДХОДНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ

Вовк Валерія Юріївна, аспірантка, асистентка кафедри комп'ютерних наук та економічної кібернетики, науковий співробітник наукової тематики, Вінницький національний аграрний університет 068-048-36-52, vvovk_2703@ukr.net

Згідно з доповіддю Міжурядової групи експертів зі зміни клімату наукові дослідження свідчать, що зміна клімату в результаті антропогенного впливу з кінця ХІХ століття лише приблизно на третину пов'язана з природними змінами, а на дві третини обумовлена діяльністю людини, зокрема збільшенням концентрації парникових газів в атмосфері. Глобальні кліматичні зміни [1, .4].

,
60% 40% ,
Greenpeace, 17% (502 2)
(, , ,
) ,
704 2 [2].

Найбільш ефективною і перспективною з погляду енергозбереження й охорони навколишнього середовища є комплексна переробка відходів сільського господарства з використанням біологічного методу – метанового зброджування. Продуктом такого зброджування є біогаз, який використовується як паливний енергоносіє. Залежно від вмісту у ньому метану, його енергоємність може бути різною: енергоємність біогазу із часткою метану 56% становить 20 МДж/м³, 62% – 22,7 МДж/м³, 70% – 25 МДж/м³. Для порівняння: природний газ – 33,6 МДж/м³, дизпаливо – 36 МДж/л, бензин – 30,5 МДж/л.

Завдання запровадження безвідходних технологій у агропромисловому виробництві є надзвичайно актуальним в умовах сьогодення і полягає у створенні замкнутих циклів виробництва з рециркуляцією сировинних матеріалів, коли кожна кінцева ланка одного виробництва слугує початковою ланкою наступної, в результаті чого в зовнішнє середовище не надходить відходів і мінімізуються негативні наслідки для природного середовища. Тому так важливо інтенсифікувати дослідження та інноваційні розробки щодо створення нових безвідходних технологій виробництва АПК.

Ефективність виробництва біогазу з відходів тваринництва представлена на основі практичного функціонування біогазового комплексу як допоміжного

			1000	
	1,9		1,6	
-	.		1	3
13,2	11	.		
		,	2022	.
54	/ 3 (2)	.
5,08	24,86	.		.
	-		,	
		,		
.		1 3		2,5-3
4-5		,		30%
		.	,	
,		,		,

Загальний потенціал України оцінюється в 52 млрд м³ біогазу на рік. Враховуючи структуру підприємств та технічну і економічну доцільність, обсяг біогазового виробництва в Україні оцінюється в 1600 установок з міні-ТЕЦ потужністю 100 кВт. Загальна встановлена потужність біогазової установки може сягати 820 МВт електроенергії [4].

У зв'язку з тим, що енергетична цінність гною різних видів тварин не однакова, то і вихід газу з 1 т його теж відрізняється. Скрізь для одержання біогазу в основному використовується гній тваринницьких комплексів. Відомо, що 1 гол. великої рогатої худоби в середньому за добу дає 45 кг гною, з якого можна виробити 2,5 м³ біогазу, вихід гною і газу від 1 гол. свиней – відповідно 6,5 кг та 0,3 м³, птиці – 0,137 кг і 0,02 м³. При цьому його собівартість становить 15-20 євро за 1000 м³.

Окрім цього, при виробництві біогазу утворюється побічна продукція перероблення органічної маси – органічне добриво дигестат. При сепарації дигестату утворюються тверда (шлам) і рідка (концентрат) фракції. Нині сумарне утворення дигестату на біогазових станціях в Україні складає близько 2 млн т і буде зростати зі збільшенням числа біогазових потужностей в Україні. Так, з 1 т силосу кукурудзи утворюється 780 кг дигестату, 1 т курячого посліду – 890 кг, 1 т жому – 910 кг, гною ВРХ – 920 кг, а гноївки свиней – 990 кг. На кожний мегават потужності біогазової установки за рік утворюється 40–50 тис. т такого дигестату [5, с. 151].

Впровадження стратегії розвитку енергетичного сектору на основі виробництва біогазу та механізмів організаційно-економічного забезпечення відбувається зі зміною пріоритетів, що можна сформулювати такими положеннями:

- 1) стимулювання енергозбереження суб'єктів господарювання та населення, формування культури споживання енергії;
- 2) модернізація енергетичної інфраструктури;
- 3) вдосконалення системи управління відповідно світовим стандартам;
- 4) зниження енергоємності ВВП;
- 5) впровадження моніторингової системи енергетичного балансу та його оцінка за критеріями ефективності;
- 6) відповідальність за енергетичну ефективність національної економіки несуть всі учасники енергетичної системи (підприємства енергетичного сектору, бізнес-структури, державні (територіальні, регіональні) органи управління, населення) шляхом взаємодії у досягненні балансу інтересів;
- 7) на зміну екстенсивного розвитку суб'єктів господарювання приходить курс на інноваційні процеси й технології, енергозбереження та впровадження нових організаційних форм у виробництві енергії;
- 8) диверсифікація джерел енергії, збільшення частки енергії з агробіомаси.

На даний час понад 65 країн світу використовують біогазові установки, виробляючи біогаз як альтернативне джерело енергії. Лідером у застосуванні біогазових технологій є Китай, де діє понад 15 млн біогазових установок. 86% біогазу підприємства Китаю виробляють із сільськогосподарських відходів і лише 14% – із промислових та каналізаційних відходів. Китай має середньо- та довгостроковий план розвитку відновлюваної енергетики з метою досягнення річного рівня виробництва біогазу на рівні 50 млрд м³, які мають бути забезпечені як біогазовими установками промислового типу, так і малопотужними домашніми станціями. В Індії діє близько 10 млн біогазових установок. Сільськогосподарські відходи (включаючи гній тварин, відходи ферм, рослинні залишки та енергетичні культури) є рушійною силою світового ринку біогазу. Вони становлять приблизно 65-70% сировини біогазового ринку.

Загалом ми виокремили п'ять основних екологічних ефектів від впровадження біогазових безвідходних технологій в агроформуваннях України:

1) переробка сільськогосподарських відходів – за допомогою біогазових установок вирішується проблема утилізації насамперед гною та посліду. На виході з таких установок фермери отримують екологічно чисті рідкі або тверді біодобрива, в яких відсутні неприємні запахи, яйця гельмінтів, насіння бур'яну та нітрати;

2) скорочення викидів парникових газів – насамперед буде досягнуто скорочення викидів іншого парникового газу – CO², оскільки вироблення електричної та теплової енергії з відновлюваних джерел (біогаз) призведе до заміщення еквівалентної кількості енергії, отриманої внаслідок спалювання викопних видів палива на електростанціях, які видають потужність до енергосистеми;

3) вирішення проблеми зберігання і транспортування сировини (впровадження принципів екологістики) – впровадження біогазових комплексів дає можливість не тільки переробляти відходи тваринництва, а й не експлуатувати анаеробні ставки. Крім того, що ставки та сховища є основним джерелом потрапляння забруднюючих речовин в атмосферне повітря та потенційно можуть бути забруднювачами ґрунту та ґрунтових вод, вони також займають великі площі;

4) впровадження альтернативних джерел енергії – гнучка система

використання енергетичних ресурсів дозволяє максимально використовувати отриману теплову і електричну енергію;

5) утворення якісного добрива (дигестату) – залишки бродіння, що утворюються в процесі виробництва біогазу в біогазових установках, є якісним добривом, яке можна реалізовувати або використовувати замість мінерального добрива [3, с. 196].

Впровадження біогазових станцій на сільськогосподарських підприємствах дозволить налагодити екологічно чистий, безвідходний спосіб переробки, утилізації і знезараження різноманітних органічних відходів рослинного і тваринного походження. З іншого боку – такі установки стають джерелом додаткового доходу, зниження витрат і собівартості виробленої продукції за рахунок забезпечення енергоресурсами та органічними добривами основного виробництва підприємств. При використанні біогазової установки власне споживання енергії складає 20% від отриманої. У разі використання біогазу для одночасного виробництва електричної та теплової енергії (когенерація), 30-40% енергії перетворюється в електричну енергію, 40-50% – у теплову, інша частина направляється на власні потреби.

Таким чином, безвідходне сільськогосподарське виробництво – це головне завдання майбутніх технологічних розробок, які дозволять людству забезпечити сталий розвиток та зменшити техногенний вплив на навколишнє середовище. Переробка органічних відходів від виробництва та споживання у біогазовій установці є економічно і екологічно оптимальним рішенням. При цьому утворені внаслідок утилізації відходів продукти (біогаз, біодобрива) сприяють розв'язанню проблеми задоволення потреби у певних категоріях матеріальних ресурсів, а саме енергоресурсами та добривами, які сприятимуть збільшенню обсягів виробництва при умові зменшення обсягів використання природних ресурсів. Заміщення енергоносіїв та добрив біологічними аналогами, які досягаються при утилізації відходів виробництва на біогаз, а також значне зменшення їх імпорту – позитивно впливають і на внутрішню рівновагу у країні, і на її ВВП.

Список використаних джерел

1. Зміна клімату: наслідки та заходи адаптації: аналіт. доповідь / [С. П. Іванюта, О. О. Коломієць, О. А. Малиновська, Л. М. Якушенко] ; за ред. С. П. Іванюти. Київ : НІСД, 2020. 110 с.
2. В ЄС тваринництво здійснює більше викидів CO², ніж всі автомобілі на європейських дорогах загалом. URL: <https://lc-les.com/press-center/posts/v-yes-tvarinictvo-zdijsnyuye-bilshe-vikidiv-so2-nizh-vsi-avtomobili-na-yevropejskih-dorogah-zagalom> (дата звернення: 20.08.2022).
3. Вовк В. Ю. Економічна ефективність використання безвідходних технологій в АПК. Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2020. № 4 (54). С. 186-206. DOI: 10.37128/2411-4413-2020-4-13.
4. Вовк В. І. Розширення ЕС: вплив на екологічну політику і сталий розвиток. URL: <http://www.ji.lviv.ua/n41texts/vovk.htm> (дата звернення: 20.08.2022)..
5. Honcharuk I. V., Vovk V. Yu. Waste-free technology's for the production of biofuels from agricultural waste as a component of energy security of enterprises. Development of scientific, technological and innovation space in Ukraine and EU countries: collective monograph. Riga, Latvia : Publishing House "Baltija Publishing", 2021. P. 142-165. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-151-0-37>.

УДК 338.434:35.078.5

ПІДТРИМКА ТВАРИННИЦТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

Стріховський Дмитро Миколайович
аспірант відділу фінансово-кредитної та податкової політики
ННЦ «Інститут аграрної економіки» м. Київ, Україна
+380933230260; dstrikhovskiy@gmail.com

Галузь тваринництва досить тривалий час, практично всі роки державності, знаходиться у критичній ситуації. Тому її підтримка постійно знаходиться у фокусі державної аграрної політики, яка в розрізі періодів мала різну ефективність. За даними Мінагрополітики [2], станом на 1 лютого 2022 р. в усіх категоріях господарств чисельність поголів'я великої рогатої худоби становила 2704,3 тис. голів, що на 6,5% менше порівняно з 2021 р., поголів'я

ЗМІСТ

ЖИТЄВИЙ І НАУКОВИЙ ШЛЯХ Г.М. ПІДЛІСЕЦЬКОГО <i>Захарчук О.В.</i> ФОРМУВАННЯ ТА ВІДТВОРЕННЯ АГРАРНОГО КАПІТАЛУ У НАУКОВИХ ПРАЦЯХ ПІДЛІСЕЦЬКОГО ГЛІБА МАКАРОВИЧА	4 7
<i>Зіновчук В., Раманаскас Ю.</i> ОСОБЛИВОСТІ ТА ПРОБЛЕМИ КАПІТАЛІЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КООПЕРАТИВІВ <i>Могилова М.М.</i> ЩОДО ПРІОРИТЕТНОСТІ МЕТОДІВ ОЦІНКИ АГРОБІЗНЕСУ І СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО МАЙНА В УГОДАХ M&A	12 17
<i>Кропивко М.М.</i> НОВІТНІ ВИКЛИКИ ПЕРЕД АГРАРНОЮ ЕКОНОМІЧНОЮ НАУКОЮ У ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ УКРАЇНИ <i>Кісіль М.І.</i> ЗМІНИ У МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ В АГРАРНІЙ СФЕРІ	23 26
<i>Халін С. В., Шустік Л. П.</i> ОЦІНКА РИНКУ СІЛЬГОСПТЕХНІКИ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ МАШИНОВИПРОБУВАНЬ <i>Захарчук О.В., Завальнюк О.І.</i> ВИТРАТИ НА УТРИМАННЯ ОСНОВНИХ ВИРОБНИЧИХ ЗАСОБІВ НАУКОВОЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ БЮДЖЕТНОЇ УСТАНОВИ	34 38
<i>Збарський В. К.</i> МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ <i>Талавиця М. П.</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РИНКУ НАФТОПРОДУКТІВ <i>Юшин С. О.</i> ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ У СИСТЕМІ КООРДИНАТ "ІНФОРМАЦІЯ-ЕНТРОПІЯ": ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА	42 48 52
<i>Патика Н. І.</i> ОСОБЛИВОСТІ КРЕДИТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ <i>Сало І. А.</i> ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ САДІВНИЦТВА В УКРАЇНІ	57 62

Зоря О.П., Зоря С.П., Мауер Д.Р. ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	68
Тулуш Л. Д. ФІСКАЛЬНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	71
Андрос С.В., Герасимчук В.Г., ОСНОВНІ ДЖЕРЕЛА ТА ІННОВАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	76
Музика П.М., Соломонко Д.О. РЕГІОНАЛЬНІ ПРІОРИТЕТИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО СТРАТЕГУВАННЯ В АГРОПРОДОВОЛЬЧОМУ ПІДКОМПЛЕКСІ	81
Людвенко Д. В. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ГОСПОДАРСЬКІ ЗАХОДИ ЩОДО ОЦІНКИ ТА ЗРОСТАННЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ГАЛУЗІ ТВАРИННИЦТВА	84
Мірзоєва Т.В. ЛІКАРСЬКЕ РОСЛИННИЦТВО ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМОК ВІТЧИЗНЯНОГО АГРАРНОГО СЕКТОРУ	89
Кернасюк Ю. В. ПЕРСПЕКТИВНА КЛІМАТИЧНО ОПТИМІЗОВАНА МОДЕЛЬ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ АПК КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ	93
Радченко О.Д. ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У АГРАРНОМУ СЕКТОРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	97
Корженівська Н., Нісходовська О. ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РЕСУРСІВ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	101
Шолойко А.С. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ У СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО	105
Правдюк Н.Л. АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ У ГАЛУЗІ САДІВНИЦТВА	109
Дубас Р.Г. КАПІТАЛІЗАЦІЯ ЛІСОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ У ВОЄННИЙ ТА ПІСЛЯВОЄННИЙ ЧАС	114
Мацибора Т. В. ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	124

Булавка О.Г. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ РОЗБУДОВИ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ У ВОЄННИЙ ТА ПОВОЄННИЙ ПЕРІОДИ	127
Навроцький Я.Ф., Петров В.М. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ТЕХНІКИ В УКРАЇНІ	135
Вишневецька О.В. РИНОК ПАЛЬНОГО В УКРАЇНІ В ПЕРІОД ВІЙНИ	140
Нечитайло В.В. ЗАХОДИ ЩОДО СТВОРЕННЯ СПРИЯТЛИВОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД	146
Єфімцева О.Л. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНОГО ПІДХОДУ ДО ЦІНОУТВОРЕННЯ НА ОСНОВНІ ВИДИ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПОСЛУГ	150
Заходим М. В. ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД РОЗВИТКУ ГАЛУЗІ ТВАРИННИЦТВА	151
Роговський І. Л. МЕТОДИЧНІ ПОЛОЖЕННЯ ОБҐРУНТУВАННЯ ТИПОРОЗМІРНОГО РЯДУ ЗЕРНОЗБИРАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ	159
Стендер С. В. ОСОБЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО І ПОДАТКОВОГО ОБЛІКУ МАЛОЦІННИХ ТА ШВИДКОЗНОШУВАНИХ ПРЕДМЕТІВ	164
Чопенко В.М. ШЛЯХИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЛЮДНОСІ В СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЯХ УКРАЇНИ В УМОВАХ СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНОЇ КРИЗИ	169
Дранус В.В. ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА ЩОДО СТРАХУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ	175
Дранус Л.С. ІННОВАЦІЙНИЙ ТА ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	180
Кривенко Н.В. ОСОБЛИВОСТІ ЕКСПОРТУ АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНИ	184
Останчук А.Д. ОСНОВНІ ЗАСОБИ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ, ЇХ СКЛАД ТА ВІДНОВЛЕННЯ	188

Євенко Т.І. ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ	193
Спринчук Н.А., Воронецька І.С., Кравчук О.О., Петриченко І.І., Корнійчук О.О. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ТОВАРНУМУ КОРМОВИРОБНИЦТВІ	197
Шелудько С.А. РИЗИК-КОМПОНЕНТИ В ОЦІНЦІ РИНКОВОЇ ВАРТОСТІ АГРОБІЗНЕСУ В УМОВАХ ЕКЗИСТЕНЦІЙНИХ КРИЗ	206
Збарська А.В. РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	212
Кожухар В.В. ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ ГАЛУЗІ САДІВНИЦТВА	218
Ковальов С.М. ГРАНТОВЕ ФІНАНСУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ	223
Шевченко О.О. СІЛЬСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ	228
Шедловська О.В. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО- ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРОПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	233
Попова О.П. Коцюбинська Л.М. МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІЛІЙ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ЕКСПЕРТИЗИ СОРТІВ РОСЛИН	237
Дорош Б. Й. МАЙБУТНЄ МОДЕЛЮВАННЯ У МАКРОЕКОНОМІЦІ: ПРИЧИНИ ЗАМІНИ DSGE МОДЕЛЕЙ НА АГЕНТСЬКІ МОДЕЛІ	242
Мельник Д.В. РОЗВИТОК ВИРОБНИЦТВА БІОМЕТАНУ В УМОВАХ ВИКЛИКІВ ПРОДОВОЛЬЧОЇ ТА ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ	246
Кімейчук І.В. ПЕРСПЕКТИВИ ЕКОНОМІЧНОЇ ОЦІНКИ ЕКОСИСТЕМНИХ ФУНКЦІЙ ЛІСІВ ВП НУБІП УКРАЇНИ «БОЯРСЬКА ЛІСОВА ДОСЛІДНА СТАНЦІЯ»	250
Вовк В. Ю. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ БЕЗВІДХОДНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ	256

Стріховський Д. М. ПІДТРИМКА ТВАРИННИЦТВА УКРАЇНИ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	261
Кулинич К.В. ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ	264
Новоселець А.І. КОНКУРЕНТНА ПОБУДОВА ЦІЛЬОВИХ РИНКІВ ЗБУТУ ПРОДУКЦІЇ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	269
Асанішвілі І. Б. СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	274
Науменко О.М. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	278
Майданюк О.В. ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	281
Томашук І.О. АКТУАЛІЗАЦІЯ ТЕОРЕТИЧНИХ АСПЕКТІВ ОЦІНЮВАННЯ ВАРТОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	284
Авраменко Р.Ф. МАРКЕТИНГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ НА РИНКУ СОНЯШНИКУ	289
Лисун Ю.Д. МАРКЕТИНГОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТОВАРОВИРОБНИКІВ МОЛОКА	293
Майстренко В.І. РОЗВИТОК ГАЛУЗІ ОВОЧІВНИЦТВА В УКРАЇНІ	299
Масило А.Ф. УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ	303
Степанець І.П. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ЗАХИСТУ РОСЛИН	309
Гелевей О.О. ФОРМУВАННЯ МАРКЕТИНГОВОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ АГРАРНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ	313
Корнійчук Т.А. МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ АГРАРНИХ ФОРМУВАНЬ В ПРОЦЕСІ ВІДБУДОВИ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	316

Скакун О.М. ПРОСУВАННЯ ПРОДУКЦІЇ ВІТЧИЗНЯНИХ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ЗАСОБАМИ ІНТЕРНЕТ КОМУНІКАЦІЙ	318
Павлишин С.П. ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ МАРКЕТИНГОВОЇ ЛОГІСТИКИ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ	321
Луцій І.О. ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ АКТИВНОСТІ БРЕНДІВ ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ	323
Василина О. Р. ДІДЖІТАЛ-ІНСТРУМЕНТИ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	326
Магійович Р.І. СУЧАСНЕ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	330
Зеліско Н.Б. ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	334
Колач С.М. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КАПІТАЛІЗАЦІЇ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ У НЕВИЗНАЧЕНИХ ОБСТАВИНАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ	338
Сидоренко Є.В. ЦИФРОВІЗАЦІЯ В ІННОВАЦІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	342
Похиленко Н.М. СТРИМУЮЧІ ФАКТОРИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ В АПВ УКРАЇНИ	347
Гонтарук Я.В. СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ НА ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНІЙ ОСНОВІ	352
Усата Н.В. ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ЕФЕКТИВНИЙ МЕХАНІЗМ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІДБУДОВИ ТА РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	362
Остапчук С.М., Крушельницький М.В. ОЦІНКА МАЙНОВИХ ВТРАТ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ВНАСЛІДОК ВІЙНИ	366
Стендер С. В. ОСОБЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО І ПОДАТКОВОГО ОБЛІКУ МАЛОЦІННИХ ТА ШВИДКОЗНОШУВАНИХ ПРЕДМЕТІВ	369

Муха І.О.

РИЗИК-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД В АУДИТІ АГРАРНИХ
ПІДПРИЄМСТВ 374
ЗМІСТ 379

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

ЗБІРНИК ТЕЗ

Всеукраїнської науково-практичної конференції
**«КАПІТАЛІЗАЦІЯ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЇХ
ІНВЕСТИЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ»,**

присвяченої 85 річчю з дня народження

доктора економічних наук, професора,

член-кореспондента НААН

ГЛІБА МАКАРОВИЧА ПІДЛІСЕЦЬКОГО

(8 вересня 2022 р.)

Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки»
03127, м. Київ, вул. Героїв Оборони, 10

Відповідальність за зміст матеріалів несуть автори.
Редакційна колегія може не поділяти думок авторів.

<http://www.iae.org.ua>

Ум. друк. арк. 24,1. Обл.-вид. арк. 16,6.

© НААН, ННЦ «ІАЕ», 2022